Oh Jummal! kule palwed siis
Ja anna rahwal' leiba,
Mis pöllomees siin mulda wiis,
Et häddas ta ei kaeba:
„Nüüd pöld ja willi hukka lääb
„Ja rahwas kibbet nälga nääb!"
Se eest oh hoia, Isand!
Mis aitaksid keik targad tööd,
Kui rahwas tunneks nälga
Ja öhkaksid siin päwad, ööd,
Ning teeksid hirmust wölga,
Siis kauks pea keik ma-ilm
Ja kustuks siis ka meie silm,
Kui Sinna meid ei aitaks!
So pühha sanna on jo siis
Se ainus juhhataja,
Et rahwal olleks wagga wiis,
So waim on önne toja!
Se innime, kes sedda teab,
Et Jummal üksi jäggab head,
Se teab, et ta ellab.

Iggawenne ello Loja!
Kes Sa ue aasta tood,

Sinna ilma önne toja,
Keik Sa mulla pöuest lood
Uest jälle ilma peäle,
Kule meie palwe beäle:
Wötta meid weel armasta,
Maad ja merred önnista!
Kus on haigus, rist ja hädda,
Tulle senna abbi siis,
Kauta keik armust sedda,
Kuida on So helde wiis!
Anna andeks eksitussed,
Kauta keik rummalussed,
Kela wargust, kurja keelt,
Anna keigil waggat meelt!
Igga hing, mis ilma tulnud,
Peab jo siit minnema,
Kui ta omma aia olnud,
Siis saab taewas ellada:
Kus ta silmad selgest näwad
Keik need ue aasta päwad
Iggawesse ello teel,
Mis on praego warjul weel.
Agga kunni ello annad,
Olle meie abbimees,

Eesti-rahwa mÃƒÂ¶nnus Kalender 1868, lk. 21